

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2813/2568

พนักงานอัยการจังหวัดนครปฐม โจทก์ นาง ศ. โจทก์ร่วม นาย จ. กับพวก ผู้ร้อง นาย ฐ. กับพวก จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 365

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันบุกรุกเข้าไปในบ้านพักอันเป็นเคหสถานที่อยู่อาศัยซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ร้องที่ 1 แล้วจำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้เสียหายที่ 2 โดยการใช้สันมือเป็นอาวุธขกที่ศีรษะของผู้เสียหายที่ 2 หลายครั้ง จนได้รับบาดเจ็บมีบาดแผลฉีกขาดที่ศีรษะ เป็นเหตุให้ผู้เสียหายที่ 2 ได้รับอันตรายสาหัส ต้องป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวัน หรือจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน เมื่อจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ จึงต้องรับฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยทั้งสองเข้าไปรบกวนการครอบครองโดยปกติสุข แล้วใช้กำลังประทุษร้ายในทันทีต่อเนื่องกัน ในขณะที่การบุกรุกยังคงมีอยู่ตลอดเวลาไม่ขาดตอน พฤติการณ์ความร้ายแรงไม่อาจแยกออกจากกันได้ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดฐานร่วมกันบุกรุกเคหสถานโดยใช้กำลังประทุษร้าย ตาม ป.อ. มาตรา 365 (1) ประกอบมาตรา 364 และ 83

คำพิพากษา

คดีนี้ เดิมศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1208/2565 ของศาลชั้นต้น แต่คดีสำนวนดังกล่าวยุติไปแล้วตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คงขึ้นมาสู่ศาลฎีกาเฉพาะคดีนี้ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 58, 91, 288, 289, 297, 358, 364, 365, 371, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 5, 9, 18 ตรีของกลางทั้งหมด และบวกโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 713/2563 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพข้อหาฝ่าฝืนข้อกำหนดห้ามออกนอกเคหสถานภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยทั้งสองขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ และจำเลยที่ 1 รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ ระหว่างพิจารณา นางศรุตฯ ผู้เสียหายที่ 5 ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาทำให้เสียทรัพย์ และโจทก์ร่วมยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 15,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันกระทำความผิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ นายจิรเมธ ผู้เสียหายที่ 1 นายธนวิน ผู้เสียหายที่ 3 และนายพิพัฒน์ ผู้เสียหายที่ 4 ยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 26,000 บาท 518,000 บาท และ 71,500 บาท ตามลำดับ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันกระทำความผิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้เรียกว่า ผู้ร้องที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ตามลำดับ ก่อนสืบพยาน ผู้ร้องที่ 1 และที่ 2 ขอถอนคำร้องดังกล่าว ศาลชั้นต้นอนุญาต จำเลยทั้งสองให้การในคดีส่วนแพ่ง ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้น

พิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (ที่ถูก มาตรา 289 (4)) ประกอบมาตรา 80 จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 80, 83 และจำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297 (ที่ถูก มาตรา 297 (8)), 358, 365 (1) (2) (3) ประกอบมาตรา 364, 371, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1), 18 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ฐานร่วมกันยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน และฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ เป็นการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น ฐานร่วมกันยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน และฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ เป็นการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 10 ปี ฐานร่วมกันบุกรุกเคหสถานของผู้อื่นในเวลากลางคืน โดยใช้กำลังประทุษร้าย และโดยมีอาวุธ และฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส เป็นการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษจำเลยทั้งสองฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 1 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกคนละ 6 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร เป็นการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 6 เดือน ฐานร่วมกันฝ่าฝืนข้อกำหนดห้ามออกนอกเคหสถานภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุกคนละ 1 เดือน จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 ฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 25 ปี ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 5 ปี ฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส จำคุกคนละ 6 เดือน ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกคนละ 3 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกคนละ 3 เดือน ฐานร่วมกันฝ่าฝืนข้อกำหนดห้ามออกนอกเคหสถานภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุกคนละ 15 วัน รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 25 ปี 12 เดือน 15 วัน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 5 ปี 12 เดือน 15 วัน บวกโทษจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 1 ปี ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ 713/2563 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58 รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 26 ปี 12 เดือน 15 วัน
ริบของกลาง ข้อหาอื่นในท้าย ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 8,000 บาท แก่โจทก์
ร่วมพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 23 กันยายน 2564
เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตาม
พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 บวกด้วยอัตราเพิ่ม
ร้อยละ 2 ต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ตามคำขอ ให้ยกคำร้องของผู้ร้องที่ 3
ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน
จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติว่า ใน
วันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยทั้งสองกับพวกขับรถจักรยานยนต์ไปบ้านเกิดเหตุ
เลขที่ 63/32 และร่วมกันทำร้ายร่างกายนายเรวัติ ผู้เสียหายที่ 2 จนได้รับบาดเจ็บมีบาดแผล
ฉีกขาดที่ศีรษะด้านหลังหลายแผลยาว 2 ถึง 5 เซนติเมตร แผลถลอกเล็กน้อยบริเวณหลังมือขวา
หลังจากนั้นมีคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงนายธนวิน ผู้ร้องที่ 2 และนายพิพัฒน์ ผู้ร้องที่ 3 หลายนัด
ภายในบริเวณตลาดเจ็อร์ ผู้ร้องที่ 2 ถูกกระสุนปืนมีบาดแผลกระสุนปืนทางเข้าและออกบริเวณ
ต้นแขนซ้ายด้านหลัง และกระสุนปืนถูกระเบิดของโจทก์ร่วม และกระสุนปืนของผู้อื่นได้รับ
ความเสียหาย สำหรับความผิดของจำเลยทั้งสองฐานร่วมกันยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุใน
เมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน ฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ ฐานร่วมกันบุกรุกเคหสถานของผู้อื่นใน
เวลากลางคืนโดยมีอาวุธ ฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส ฐาน
ร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืน
ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือ
ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร ฐานร่วมกันฝ่าฝืนข้อกำหนดห้ามออก
นอกเคหสถานภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่ได้รับอนุญาต และความผิดของจำเลยที่ 2 ฐาน
ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น และคดีในส่วนแพ่งของโจทก์ร่วมและผู้ร้องที่ 3 นั้น ไม่มีคู่ความฝ่ายใด
อุทธรณ์ เป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ที่จำเลยที่ 1 ฎีกาขอแรกว่า ไม่ได้กระทำความผิด
ฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้น ข้อเท็จจริงยุติตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 7
ว่า วันเกิดเหตุเวลาประมาณ 18 นาฬิกา จำเลยที่ 1 มีเรื่องชกต่อยกับผู้ร้องที่ 1 แล้วแยกย้ายกันไป
ต่อมาเวลาประมาณ 21 นาฬิกา จำเลยที่ 1 กับพวกประมาณ 10 คน ได้นำอาวุธปืนมายิงผู้ร้องที่ 2
จนมีบาดแผลถูกยิงที่บริเวณแขนข้างซ้าย พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ดังกล่าว
แม้ไม่มีพยานคนใดเบิกความยืนยันว่า จำเลยที่ 1 เป็นผู้ใช้อาวุธปืนยิงขณะเกิดเหตุด้วยตนเอง จึง
ฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 1 มีเจตนาฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามที่กล่าวอ้างในฎีกา แต่ข้อต่อสู้ดังกล่าว
ล้วนขัดกับคำรับสารภาพของจำเลยที่ 1 และขัดกับข้อเท็จจริงที่ได้ความจากการสืบพยานประกอบ
คำรับสารภาพของจำเลยที่ 1 ว่าหลังจากพวกของผู้ร้องที่ 1 มีเรื่องชกต่อยกับจำเลยที่ 1 แล้วจำเลย
ที่ 1 กับพวกบุกไปทำร้ายผู้ร้องที่ 1 และผู้เสียหายที่ 2 ในบ้านพัก โดยจำเลยที่ 1 มีอาวุธปืนพก
ติดตัวไปด้วย และตามหาผู้ร้องที่ 2 และที่ 3 ที่บ้านพักบริเวณตลาดเจ็อร์ และพวกของจำเลยที่ 1
ใช้อาวุธปืนยิงผู้ร้องที่ 2 และที่ 3 พฤติการณ์ของจำเลยที่ 1 แสดงให้เห็นว่าหลังเกิดเหตุชกต่อยกัน
แล้ว จำเลยที่ 1 ได้ไปเตรียมนำเอาอาวุธปืนมาเพื่อใช้ก่อเหตุขึ้นจึงรับฟังได้โดยปราศจาก
ข้อสงสัยว่า การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นการกระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดย
ไตร่ตรองไว้ก่อน จึงไม่อาจรับฟังเป็นจริงได้ตามที่จำเลยที่ 1 ฎีกา ฎีกาของจำเลยที่ 1 ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น
ส่วนที่จำเลยที่ 1 ฎีกาอีกข้อหนึ่งว่า ขอให้ลงโทษสถานเบาสำหรับความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดย

ไต่ตรองไว้ก่อนนั้น เห็นว่า ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) มีโทษประหารชีวิตสถานเดียว การพยายามกระทำความผิดต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษประหารชีวิต ดังนั้น เมื่อลดโทษประหารชีวิตลงหนึ่งในสาม จึงเหลือโทษจำคุกตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 52 (1) ที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยที่ 1 ในความผิดฐานนี้ โดยจำคุกตลอดชีวิตก่อนลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุก 25 ปี นั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาไม่อาจลงโทษจำเลยที่ 1 ในความผิดฐานนี้ให้เบาลงกว่านั้นได้อีก ฎีกาข้อนี้ของจำเลยที่ 1 ฟังไม่ขึ้นอีกเช่นกัน อนึ่ง สำหรับความผิดฐานร่วมกันบุกรุกเคหสถานของผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันบุกรุกเข้าไปในบ้านพักเลขที่ 63/32 อันเป็นเคหสถานที่อยู่อาศัยซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ร้องที่ 1 แล้วจำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้เสียหายที่ 2 โดยการใช้สับมือเป็นอาวุธขกที่ศีรษะของผู้เสียหายที่ 2 หลายครั้ง จนได้รับบาดเจ็บมีบาดแผลฉีกขาดที่ศีรษะ เป็นเหตุให้ผู้เสียหายที่ 2 ได้รับอันตรายสาหัส ต้องป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวัน หรือจนประกอบกรณีกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน เมื่อจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ จึงต้องรับฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำฟ้อง การที่จำเลยทั้งสองเข้าไปรบกวนการครอบครองโดยปกติสุข แล้วใช้กำลังประทุษร้ายในทันทีต่อเนื่องกัน ในขณะที่การบุกรุกยังคงมีอยู่ตลอดเวลาไม่ขาดตอน พฤติการณ์ความร้ายแรงไม่อาจแยกออกจากกันได้ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดฐานร่วมกันบุกรุกโดยใช้กำลังประทุษร้าย ที่ศาลล่างทั้งสองปรับบทลงโทษจำเลยทั้งสองในความผิดฐานร่วมกันบุกรุกเคหสถานโดยใช้กำลังประทุษร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 365 (1) ประกอบมาตรา 364 และ 83 ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย พิพากษายืน

องค์คณะ

สารุ เพ็ชรไชย · อภิรติ โพธิ์พร้อม · อนุรักษ์ สง่าอารีกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2813/2568>